

Kristi himmelfarts dag 2023

Salmer til Kr. Himmelfartsdag, i Gloslunde kirke kl. 9.30 uden nadver og Vestenskov kirke kl. 11.00 med nadver

748 Nu vågne alle Guds fugle små

251 Jesus, himmelfaren

257 Vaj nu, Dannebrog på voven

254 Fuldendt er nådens store værk

725 Det dufter lysegrønt

Nadversalme 474 Jesus Krist

Prædikant: Henrik Gade Jensen

Ifølge videnskabelige teorier om universets opståen skete det ved en eksplosion, kaldet Big Bang, hvor alt var samlet i ét punkt og derfra strømmede ud i en kæmpe eksplosiv udvikling. Naturlovene gjaldt ikke dengang, for det kan ikke beskrives med gængs naturvidenskab. Alle afstande var før Big Bang nul, der var kolo-enorm massetæthed og temperaturen var uendelig.

Ikke til at forestille sig.

Alligevel er det gængs måde videnskabeligt at forklare universets opståen på.

Altså, alt begyndte på et bestemt punkt, med enorm tæthed og intensitet, og klar til at ekspandere helt vildt.

For mig at se er det en beskrivelse af, hvad der skete denne Kr. Himmelfartsdag for 2000 år siden.

Jesus var som punktet før alting, det punkt hvor fra alting udgik, og som bredte sig med eksplosiv hast rundt i hele verden.

Det er svært at forstå. Svært at forklare.

x

Religionens og åndens big bang er Jesus.

Født i svøb på en kold mark en vinternat i Betlehem.

Opvokset i en almindelig tømrerfamilie i Nazareth.

Og så – ud af ingenting, næsten, præsenterer han sig for verden som Guds søn.
Først lidt forsigtigt, halvt i skjul, senere åbenlyst, uden tvivl, all in.

x

”Gå ud i alverden og prædik evangeliet for hele skabningen”, siger Jesus til disciplene.

Havde vi været med på en lytter og til stede dengang, havde vi nok sagt: den er god med dig. Det lyder fint, men klap lige hesten, slap af, sigt ikke for højt.

Ved Jorden at blive, det tjener dig bedst!

Men Jesus farede til himmels. Eller rettere: forsvandt, trak sig tilbage, klistrede ikke til taburetten.

Jesus vidste, at skulle hans budskab slå gnistre og alarmere den hele verden, sprede sig som ringe i vandet som efter et voldsomt meteornedslag i et ocean, så måtte han forlade pladsen. Og give de efterlevende ansvar, opgave, et projekt.

x

I dag er det 40 dage siden påskedag, siden Jesus opstandelse fra døden.

Disse 40 dage er de mest interessante i Ny Testamente.

Som barn eller dreng troede jeg først, at julen var vigtigst, fordi da blev Jesus født.

Senere forstod jeg, at påsken var vigtigst, med korsfæstelsen og opstandelsen.

Men nu begynder jeg at synes, at Kr. Himmelfart er vigtigst, fordi den er slutfløjtet for hans tilstedeværelse på jord.

Var Jesus faret til himmels 4 eller 40 timer efter opstandelsen, var alt glemt i dag.

Det er netop samværet i de 40 dage, som er så altafgørende.

Da vendes eller omvendes disciplene fra tvivlere og usikre fiskere til hårdkogte missionærer parat til at fare ud i verden med budskabet.

Disciplene var rædselsslagne efter Langfredag og troede heller ikke rigtigt på opstandelsen i begyndelsen, det kunne ikke passe, men i de 40 dage blev de klare og dedikerede, de erobrede verden gennem ordet fra Jesus Kristus.

Nu var al tvivl ude.

Og de, som går i Jesu fodspor, skal uddrive dæmoner, de skal tage på slanger med deres hænder, og drikker de dødbringende gift, skal det ikke skade dem; og de skal lægge hænderne på de syge, så de bliver raske.

Det tror disciplene og de første apostle på, ja, de er klippefaste i deres tro.

X

Det er især fra Grundtvig jeg har lært, at disse fyrre dage er så vigtige.

Grundtvig gjorde de 40 dage til de vigtigste i kristendommen, dér hvor eftertiden tog form, missionen begyndte, kirkens første spirer viste sig.

Og 40 dage slutter med pinsen om en god uges tid, som vi kalder kirkens fødselsdag, altså hvor den første spæde organisering af kristendommen begynder.

Men der står ikke noget særligt i NT om de 40 dage.

Vi ved ikke, hvad de lavede, Jesus og disciplene. Fortsatte det som før, med vandringer rundt i Galilæa og Judæa – det gjorde det næppe. Så havde vi vel hørt om det. I Epistlen hører vi om, at Jesus ”havde givet sine befalinger til de apostle, han havde udvalgt.”

Alligevel har det næppe været 40 dages intensiv skoling, indlæring og missionsuddannelse.

Tværtimod bestod Jesus’ ’pædagogiske princip’, om jeg må kalde det sådan, i at forsvinde og så lade det være op til efterfølgerne, disciplene og apostlene og os i dag, at fuldende værket.

Grundtvig mente, at Jesus lærte disciplene den apostolske trosbekendelse i de fyrre dage, men den er først formuleret langt senere, så det er næppe rigtigt.

Og så kompliceres alting af, at dette afsnit af Markus-evangeliet kaldes ”den uægte Markus-slutning” og sandsynligvis tilføjet senere end det øvrige Markus-evangelium. Sproget er også mere bombastisk og kategorisk end det øvrige Markus-stof.

X

Vi fejrer Kristi Himmelfart som en vigtig dag i kirkeåret. På denne dag frigør Jesus endeligt folkeslagene til at stå på egne ben, tage livet i egen hånd og gå ud og alle blive Jesu disciple.

AMEN